

Starověké Řecko

Chaloupky

Arachne

2018

Sisyfos & His Rolling Stones

"WE – WILL – WE – WILL – ROCK YOU!"

Archimedes — Bratři Ebenové	1
Baťůžek — Sto zvířat	2
Bože, Ty víš — Radůza.....	3
Dej mi víc své lásky — Olympic	4
Dobrodružství s bohem Panem — Marta Kubišová	5
Domácí kino — Sto zvířat	6
Dvakrát — Vlasta Redl.....	7
Ezop a brabenec — J+V+W.....	8
House of the Rising Sun — Animals	9
Hvězda na vrbě — Olympic	10
Jarní tání — Brontosauři	11
Já, písnička — Pavlína Jíšová	12
Jsem — Pensée	13
Keramická — Bratři Ebenové	14
Marathon — Radůza	15
Marie — Tomáš Klus	16
Marsyas a Apollón — Marsyas	17
Mladičká básnířka — Jaromír Nohavica	18
Mluv se mnou, miláčku — Traband	19
Morseovka — Karel Plíhal	20
Můj pes — Jaromír Nohavica	21
Nechvátej, osude — Hradišťan.....	22
Nebe na zemi — V + W + J.....	23
O písničce — Karel Plíhal.....	24
Odyssea — Jaromír Nohavica.....	25

Osmá barva duhy — Jaromír Nohavica	26
Open Road — Roo Panes	27
Piráti — Zuzana Navarová	28
Pískající cikán — Spirituál kvintet.....	29
Převez mě, příteli — Jaromír Nohavica	30
Přítel — Jaromír Nohavica.....	31
Řecký Mejdan — Jaromír Nohavica.....	32
Salome — Karel Kryl.....	33
Špína — Karel Plíhal	34
Trofeje — Traband	35
Tulácký ráno — Nedvědi	36
Vstávej, holka — Karel Plíhal.....	37
Vzpomínky — Karel Plíhal	38
Wings — Birdy.....	39

Sestavili: MG, Makoušek, Evča

Typografie: Vašek

Titulka: Naty

Archimedes — Bratři Ebenové

D C/D D C/D

1. Filosofem člověk se stane,

D C/D Hmi Ami7

jen když to dělá fortelně,

D C/D D C/D

mně vám to jde nejlíp ve vaně,

D C/D Hmi Ami7

mně to jde nejlíp v koupelně.

C/D G C

F C

R: Když vana přetéká, volám „heuréka!“

G Ami7 D

a šplouchám jako malý děčko,

C/D G C

F C

když vana přetéká, volám „heuréka!“,

G Ami7 D

a koukat bude celý Řecko,

Ami7 Hmi7 Ami7 C/D G

jak se dělá věda ve vaně u

Archiméda.

2. Formulovat složité teze

je základ filosofie,

většinou chlap do vany leze

s tím, že se jenom umyje.

R:

Batůžek — Sto zvířat

capo 3

^{A_{mi}}Dva roky sbírám jogurtový víčka,
^{E_{mi}}chci totiž vyhrát batůžek
^{D_{mi}}a oni si tu soutěž zrušeji,
^Etohle se přece nemůže!

Když něco začnou, nemůžou s tím skončit,
čemu pak člověk věřit má –
jako když koukáš na film v televizi,
rupne to v ní a pak je tma.

Dva roky sbírám víčka od tý břečky
a mám z ní špatný trávení
a čekám na to, až jim to tam pošlu
a že mě za to odmění.

R: A oni ^Fné né né né, ^Gprej že ^{E_{mi}}né ^{A_{mi}}
a oni ^Fné né né ^G, prostě ^Cné ^{C7}
a oni ^Fné né né ^G prej že ^{E_{mi}}né-né-^{A_{mi}}né.
a oni ^Fné né né ^G, prostě ^Cné. ^E

^{A_{mi}}Svět by byl lepší aspoň o maličko,
^{E_{mi}}o jeden blbej batůžek,
^{D_{mi}}strčte si někam ten jogurt i víčko,
^Etohle se přece nemůže.

Že o nic nejde? Tomu nerozumim –
ty lidi na to čekali
ted' jdu ven autům propichovat gumy
a to nejdražší zapálím!

R:

Bože, Ty víš — Radúza

capo 0

V1: ^{Ami}Bože, Ty víš, že bolest někdy vyvěrá
hloub než z pekel, hloub než z pod^{Dmi}peklí
a já se ^Gsnažím sebrat na dně z ran
a nepři^Cdat se k těm, co ute^Ekli.

V2: Bože, Ty ^{Ami}víš, jak těžko uvěřit, že čas
vládne zapomněním jako mečem ^{Dmi}kat,
ještě ^{Dmi}hladit uši odřený, (a už) ^{Ami}nastavit krk zas
a vysvě^Etlení nežádat a neče^{Ami}kat.

R: Ono to ^{Dmi}stejně občas ^{Ami}zabolí,
je v každý ^{Dmi}ráně aspoň jeden ^{Ami}srůst,
tahám si ^{Dmi}prohry jak lístky z ^{Ami}tomboly,
vždyť jen ^Fprořezanej ^Estrom může vejš ^{Ami}růst.

V1: Bože, Ty víš, jak srdce na dlaň vytáhnout
hloub než z žeber, hloub než z podžebří,
skálu v cestu dát mi, poručit s ní hnout
a když to svedu, tak mi pošleš milost dřív.

V1: Bože, Ty víš, kolik to někdy stojí sil
vydržet a k odchodu se nesnížit,
když svět se v slzách v jednu skvrnu slil,
když bolest nepoleví, učit se s ní žít.

R: Ono to stejně občas zabolí...

Dej mi víc své lásky — Olympic

capo 0

^Ami Vymyslel jsem spoustu nápadů, a^C-ú,
co ^Ami podporujou hroupou nála^Gdu, a^{E7}-ú,
^Ami hodit klíče do kanálu,
^Dsjet po zadku ^Dmi holou skálu,
^Ami v noci chodit ^{E7}strašit do hra^Ami du.

Nejlepší z těch divnejch nápadů, a-ú,
mi dokonale zvednul náladu, a-ú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vláska
zamknu si na sedm západů, a-^Gú.

R: ^CMá drahá dej mi víc, ^Emá drahá dej mi víc,
^Ami má drahá ^Fdej mi víc své ^Cláska, a^{G7}-ú,
^CJá nechci skoro nic, ^Ejá nechci skoro nic,
^Ami já chci jen ^Fpohladit tvé ^Cvláska, a^{E7}-ú.

Dám si dvoje housle pod bradu, a-ú,
v bíle plachtě chodím pozadu, a-ú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, a-^Gú.

R:

Dobrodružství s bohem Panem — Marta Kubišová

^{A_{mi}}Je půlnoc nádherná, ^Gspí i lucerna,
^Ftys' mě opustil ^Eospalou.

Tu v ^{A_{mi}}hloubi zahrady ^Gcítím úklady,
s ^Fpíšťalou ^Eněkdo sem krá^{A_{mi}}čí.

Hrá^C náramně ^Gkrásně a na mě
^Ftíha podivná ^Edoléhá,
^Chrá náramně, ^Gzná mě, nezná mě,
^Fněha a ^Ehudba až k plá^{A_{mi}}čí.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.

Jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach a on praví:

„Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh.

Pan, bůh všech stát, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.“

Ráno, raníčko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou.

Od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti.

Hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam.

Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám „dal“ a „má dát“.

Domácí kino — Sto zvířat

capo 3

^Ami Když je film na konci,
pustím ho zpátky,
^Dzacouváš do dveří,
^Emi pak budík uspí nás.

^Ami Déšť padá do mraků
a v hlavě jsou zmatky,
^Dden začne večeří,
^Emi pozpátku běží ^Ami čas ^D
^Emi pozpátku běží ^Ami čas.

Film jede pozpátku,
míč běží do schodů,
já s kytkou za tebou
jdu plnej rozpaků.

Z rozvalin vstává dům,
příchody z odchodu
v tom filmu rychle jsou,
listí je z tabáku.

R: ^FVšechno jako film se ^Ami vrací,
^Fz louží vstávaj sněhu ^Ami láci,
^Gptáci k nám couvaj ^Dz daleka
^Ha čínský jídlo ^Ezaštěká.

^FNa stromy zas listí ^Ami padá,
^Fa ty mi říkáš „Mám tě ^Ami ráda,”
^Fa ty zas říkáš „Mám tě ^Ami ráda.”
Emi

Ze střepů okna jsou,
mou zradu necítíš,
cáry z mejch dopisů
skládaj se do stránek.

Z chodníku zmrzlina
do ruky skočí ti,
vrátíš ji v cukrárně
a drobný dostaneš...
A drobný dostaneš.

Pozpátku spolu jdem
po nočním nábřeží,
nejdřív je důsledek
a potom příčina.

Znova se milujem,
čas náhle neběží
a pak tě potkávám –
náš film začíná...

R:

Dvakrát — Vlasta Redl

^ADvakrát dvě deci ^Dpřede mě ^Epostavil
^Apán,
musel si přeci všimnout, že jsem tu
sám.
Dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
skupina spustila „Andulko Šafářová“

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
_____ Ještě že na
dvojitý Nelson dvakrát se neumírá
_____ Od
stolů vstávají ti co tu nejsou sami
_____ Tak proč
stojíš u mě dívenko s květinami?

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném – copánky,
mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně

R: A tak ^Dprovlékám skrz to hluché^{H7}
^{E7}velblouda i jehlu ^Auchem^{A7}
To jsem ^Dnetušil, že je to tak

^{H7}Náramně jednoduché^{E7}

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším
pohled na krev a mlíko

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky
sudé
Ať se smím loudat pár kroků za
osudem

R: A ona ať oči klopí
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třptytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo
dohromady ?

Ezop a brabenec — J+V+W

^CJednou ^{Emi}z lesa ^{Ami}domů se ^{Ami7}nesa

^Fmou ^{G7}drý ^CEzop ^{G7}

^Cpotkal ^{Emi}brabce ^{Ami}který bra ^{Ami7}bence

^Fmá ^{G7}lem ^{A7}sezob

^{Dmi}Brabenec se ^Echechtá ^{Dmi}Ezop se ho ^{D7}hned ^{G7}ptá

^Cčemu ^{Emi}že se ^{Ami}na trávě ^{Ami7}v lese ^Fprá ^Gvě ^{Dmi}řeh ^{G7}tá.

^CJá povídá ^{G7}brabenec se taky ^Crád ^Bhlasitě ^{A7}chechtám,
chech ^{D7}tám když pupenec ^{As7}kyseli ^{G7}nou lep ^Ctám. ^{D7, Dmi7,}
^{G7}

^CVím totiž ten ^{G7}brabenec mravenečník ^Bže se mě
^{A7}neptá,

^{D7}neptá, pozře mě at' se ^{As7}chechtám ^{G7}nechech ^Ctám. ^{Dmi,}
^{G7, C}

^{As}Kampak by to ^{Es7}došlo třeba s ^{As}pouhou ponra ^{Es7}vou
^Gkdyby měla ^{D7}plakat že je ^{Dmi}ptačí potra ^{G7}vou.

^CTy, ač nejsi ^{G7}brabenec, se taky ^Crád ^Bhlasitě ^{A7}chechtej,
chech ^{D7}tej a na svou ^{As7}bídu si ^{G7}nezarep ^Ctej.

House of the Rising Sun — Animals

capo 2

There ^{Ami}is a ^Chouse in ^DNew Orleans ^F
They ^{Ami}call the ^CRising ^ESun
And it's ^{Ami}been the ^Cruin of ^Dmany a poor ^Fboy
And ^{Ami}God I ^Eknow I'm ^{Ami}one ^E

My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
My father was a gamblin' man
Down in New Orleans

Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied
Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

(Well I've got) one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

Hvězda na vrbě — Olympic

capo 0

Hmi Kdo D se Emi večer Hmi hájem Emi vrací,
C ten at' Hmi klopí D7 zra G ky, Hmi
at' D je Emi nikdy Hmi neo Emi brací
Ami k D7 vrbě Hmi křivola H ký**, E_**, G_**, Hmi -
Jin D ak Emi jeho Hmi oči Emi zjistí,
C i když Hmi se to D7 nez G dá, Hmi
že D na Emi vrbě Hmi kromě Emi listí,
Ami visí C malá hvěz Emi da.

R: Vidě G li jsme jednou v C lukách,
plakat G na tý vrbě C kluka,
který Ami pevně věril F7 tomu,
že ji A7 sundá z toho D7 stromu.

Hmi Kdo o Emi hvězdy Hmi jeví Emi zájem,
C zem když Hmi večer D7 chla G dne, Hmi
at' jde Emi klidně Hmi přesto Emi hájem,
C hvězda Hmi někdy spa H dne**, E_**, G_**, Hmi -

At' se Emi pro ni Hmi rosou Emi brodí
C a pak Hmi vrbu D najde G si, Hmi
a pro Emi ty co Hmi kolem Emi chodí
C na tu Dis větev zavě Emi sí.

Jarní tání — Brontosauři

Capo 2

Emi Ami G

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

C Ami H Emi

a nad ledem se voda objeví,

Ami G

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

C Ami H Emi

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

C G

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

C G H

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Emi Ami

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

C H Emi

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,

pocit má vždy, jak zrodil by se sám,

jaro je lék na řeči, co nás nudí,

na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,

srdce těch pánů, co je jim vše fuk,

pak bych měl naději, že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

C H Emi

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Já, písnička — Pavlína Jíšová

Capo 2

To ^{Ami}já zrozená z nemoc^Gných básníků
Z tichých ^{Emi}vět po nocích utka^{Ami}ná
To ^{Ami}já zrozená ne^Gní mi do smíchu
Když mám ^{Emi}být pod cenou proda^{Ami}ná

R: Kdo ^Cvás obléká do ša^Gtů svatebních
Holky ^{Ami}mý ztrace^{Ami/G}ný, ztrace^{Ami/F}ný ^{E7}
Ženich ^{Ami}spí na růži, až ně^Gkam pod kůži
Se můj ^{Emi}strach do klína schová^{Ami}vá

To já zrozená v hospodách na tácku
Raněných ospalých milenců
To já zrozená vyrytá na placku
Směju se po stěnách cizincům

R: Kdo vás obléká...

To já písnička ležím tu před vámi
Jenom tak spoutaná tolíkrát
To já písnička provdaná za pány
Kteří ^{Emi}-- pro lásku smí o mně hrát

R: Kdo vás obléká...

Jsem — Pensée

capo 5

^{E_{mi}} Jsem vědomí proud a zkalená voda
Jsem ^Cmyšlenka, která ^Ddo noci hlodá
a ^{E_{mi}}nedá ti spát, jak moc silný kafe
^AJsem výčet všech tvých ^{H₇}budoucích afér

^{E_{mi}} Jsem tvoje soudnost kterou vzal d'as
^CKam ten spěch, jsem ^Dvšechn tvůj čas
Jsem ^{E_{mi}}rozlitá sklenka nejdražší whisky
^AJsem tvůj nepřítel ^{H₇}důvěrně ^{E_{mi}}blízký

R: Jsem ^{E_{mi}}tichá rána, ^Gprázdro co bolí
^CVíc než všechno ti ^Gnedovolím
Jsem ^{A_{mi}}pekelný pes a ^{E_{mi}}přítulná kočka
^CNe vždy se dočká mě ^{H₇}ten, kdo počká ^{E_{mi}, A, H₇}

Jsem ^{E_{mi}}páteční noc pouze pro zvané
^CJsem tvé srdce ^Dve dví zlámané,
^{E_{mi}}chuť hořkých mandlí a rudé rtěnky
^APro tvoji chůzi jsem ^{H₇}led příliš tenký

Jsem ^{E_{mi}}nedělní svítání v cizím bytě
^CJsem kouzlo chvíle, když ^Drekneš „Chci tě!“
a já ^{E_{mi}}nechám se chtít ve chvíli krátký
^AJsem krok dopředu a ^{H₇}zádný zpá^{E_{mi}}tky

R:

Keramická — Bratři Ebenové

capo 0

Kd^{Ami}yž je smutno m^{Emi}alíři, p^{Dmi}ozve si m^{Emi}odelk^{Ami}y,
maluje jim pr^{Emi}ofily, D^{Dmi}anfasy E^{Emi}i celk^{Ami}y,
d^Fěvčata js^Cou vesel^Fá s překrásn^Cými těl^Gy,
m^{Ami}alíři však p^{Emi}od štětcem pl^{Dmi}áčou akv^{Emi}arel^{Ami}y.

Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije řákou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.

Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od svý první lásky,
p^Fotom skript^Ca z UMPRUM^Fu, jsou jich čt^Cyři svazk^Gy,
p^Fotom přijd^Cou na řad^Fu dva odd^Cací list^Gy,
p^Fak monogr^Cafie p^Folského s^Cymbolist^Gy,
z k^Fomína v^Calí se k^Fysličník^Cuhličit^Gý,
kd^Fyž hoří^Cakryly, l^Fepty a l^Cinoryt^Gy,
m^Fezitím, c^Co pálí v^Feškeré sv^Coje šat^Gy,
opravuj^Ci: jde o k^Fysličník^Cuhelnat^Gý,
v p^{Ami}eci oheň pl^{Emi}ápolá, D^{Dmi}umělec E^{Emi}usín^{Ami}á,
když je smutný k^{Emi}eramik, j^{Dmi}e to vždyck^{Emi}y hlín^{Ami}a.

Marathon — Radůza

capo 3

Už jen ^{E_m}kousek, tam za cesty ^{A_m}ohyb
muse^Gjí doběhnout mé ^{H_m}nohy
at' věnce ^{E_m}pletou, at' skráně ^{A_m}zdobí
tomu, ^Gkdo vítězství ^{H_m}dobyl

R: Už slyším ^Cšum křídel všech ^Gsov
které ^{H_m}sedí na tvém bílém rame^{E_m}ni
až vyslovím ta ^Csprávná z milionů ^Gslov
svlažím ^{H_m}rty -- v tvém chladném prame^Cni ^{A_m, G, H_mi}

Slunce mě trhá a já nebe prosím
nech mě z květu vypít aspoň kapku rosy
nohy tepou zem a běží bůhví kudy
jimi navždy nesen - věčný kurýr

R: Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
- a nebe žhne jak rozpálený kov
stojím sám -- u Athénských bran...

Už jen kousek, tam za cesty ohyb
ještě jeden, poslední mých nohou pohyb
ještě kousek a donesu vám prvý
zprávu psanou -- mečem a krví

R: Už slyším šum křídel všech sov
které slétly na tvůj bílý chrám
pod jejich těly zmizel celý krov
a přilétají další ze všech stran

R: Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
a nebe žhne jak rozpálený kov
stojím ^{H_mi}sám --- u Athénských ^{E_mi}bran.

Marie — Tomáš Klus

^GJe den. Tak ^Hpojd' Marie ven.
Budeme ^Cžít. A házet ^Dšutry do oken.
Je ^Gdva. Necháme ^Hdoma trucovat.
Když nechtě^Cjí - nemusí. Nebu^Ddem se vnučovat.
Jémi^Gne. Všechno ^Hzlý jednou pomine.
Tak ^CMarie ^D - Co ti ^Gje?

Všemocné. Jsou loutkařovy prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako Ioni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

R.: Já mám Marie rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách,
a k ránu spícím plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat
Já mám Marie rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách,
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen.
Prostě. Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil., Na na na na na na na na....
R.:

Marsyas a Apollón — Marsyas

^CTa krásná dívka, ^{Dm}co se bojí o ^Gsvoji krásu
^CAthéna ^{Dm7}jméno má ^Fza starých ^Cdávných časů
^COdhodí flétnu, ^{Dm}hrát nejde s ^Gnehybnou tváří
^CTen, kdo ji ^{Dm7}najde dřív, ^Ftomu se ^Cpřání zmaří

R:

^{Am}Tak i Marsyas ^Gmámen flétnou ^{Am}věří, že ^Fmusí přetnout
/:^Cjedno pravidlo, ^Gsázku a ^Fhrát ^Glíp než ^Cbůh:/

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
/:jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh:/

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
Prohrál a zápolí podveden vůlí krále
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R:

Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
/:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh:/

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
Dárkyně moudrosti za starých dávných časů
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy

Mladičká básnířka — Jaromír Nohavica

^GMladičká básnířka ^{Hmi}s korálky nad kotníky ^{Emi,D}

^GBouchala na dvířka ^{Hmi} paláce poetiky ^{Emi}

^DS někým se ^Gvyspala, někomu ^Dnedala

Láska jako ^{Emi}hobby

^{Cmi}pak o tom napsala ^Dblues na čtyři ^Gdoby

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti

Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty

Plná tragiky, plná mystiky, Plná splínu

Tak jí to otiskli v jednom magazínu

^GHm hm hm... ^{Hmi,Emi,D}

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu

od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu

Trochu se napila, trochu se opila

Na účet redaktora

Za týden na to byla hvězdou mikrofóra

Pod paží nosila rozepsané rukopisy

Ráno se budila vedle záchodové mísy.

Múzou políbena, životem potřísněná

Plná zázraků

A pak ji vyhodili z gymplu i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco s eS-eN-Báky

Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky

Cítila u srdce, jak po ní přešla

Železná bota

Tak o tom napsala sonet - a ten byl ze života

^GJó mladé básníř^{Hmi}ky^{Emi,D}, ^Gvy mladé básníř^{Hmi}ky^{Emi,D}, ^Gjó mladé básníř^{Hmi}ky, mladé
básníř^{Emi}ky, ^D- - básníř^Gky

Mluv se mnou, miláčku — Traband

capo 0

A^{mi}To bys ani ^{Dmi}nebyl ty, ^Enedělat takový ^{A^{mi}}drahoty
vždycky, když si myslím, že už tě mám
že už ti rozumím, že tě znám
že chápou tvoje slova, že vidím tvoje cesty
že už je na dosah naše štěstí
v tu chvíli se mi ztratíš
zničehonic zmizíš a když tě volám neodpovíš

R: A^{mi}Mluv se mnou miláčku, ^{Dmi}mluv se mnou miláčku, ^Gnezavírej se v ^Cmlče ^Ení
Mluv se mnou miláčku, mluv se mnou miláčku, nezavírej se v mlčení

A víš ty vůbec, co je zůstat opuštěný
žít jako cizinec v cizí zemi
jak dítě odstavené od své matky
v srdci úzkost a v hlavě zmatky
vyvedeš člověka z jeho domu
a s prstem neustále na spoušti
zaliješ mu nohy do betonu a necháš ho bloudit na poušti

R:

To bys ani nebyl ty, nedat mi pocit nicoty
snad abych ztratil všechny iluze
a všechno to co ještě ztratit lze
a všechny představy co o tobě mám
i ty, který si ani nepřiznám!

A když už nemám nic, jen tohle plačící srdce
někde se zlehka zvedne vítr a pak
jakoby se mě dotkly čísi ruce
někde listí zašumí, někde zakřičí pták...

2x R:

Morseovka — Karel Plíhal

capo 5

^GPán Bůh^{A7} mi dal ^Ddárek,
^Ctu nejhezčí z ^DKlá^Grek,
^Ckvůli jejím očím
^{Emi}kočár s panem kočím,
^Cpředěláme na kočá^Drek.^G

^{Emi}Na nebi se ^Hpasou ^{Emi}ovce,
^Cco znamená ^Dv morseov^Gce
^Cčárka tečka ^{Hmi}čárka?
^CTak začíná, ^Gtak začíná,
^Ctak začíná ^DKlár^Gka.

Pán Bůh dělá zmatky,
náruč paní Katky
způsobila to, že
volám Pane Bože,
vem si svoji Klárku zpátky.

Noční šelma láká lovce,
co znamená v morseovce
čárka tečka čárka?
Tak začíná, tak začíná,
tak začíná, Katka.

Co mě zbejvá k stáru,
noční můry v denním báru,
duševně jsem chorým
pro lásku a pro rým,
Pane Bože, vrat' mi Kláru.

Na nebi se pasou ovce,
co znamená v morseovce
čárka tečka čárka?
Tak začíná, tak začíná,
tak začíná, Klárka.

Můj pes — Jaromír Nohavica

capo 3

*G Můj D pes je Emi D gróf D mezi psy, G
co A chlup, to skvost, D co zub, to hrouda zlata,
G Oca D sem dě Emi D lá C elipsy, C když vrčí D na štěňa G D ta
G Můj D pes je Emi D psem z D Anglie, G po A otci lord, D po mámě lady,
G ho D dný na Emi D hodné D lidi je C a zlý je D na obejdy G.*

R: *C Můj D pes má G duši, C čtyři nohy, D ocas a G uši,
C chlu D paté G tělo, A krásné, chytré, ale tvrdohlavé D čelo,
C jí jenom D maso a G kosti, C kouše D debilní G hosti,
C jinak se D chová G vhodně, A já ho D miluji G hodně.*

Můj pes je psí prototyp, on modelem být mohl psímu sousoší,
od pondělí do soboty prolenoší.

Můj pes je rek - hrdina, běda lumpovi, jenž by na práh šláپ',
slupnut by byl jako malina, á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
pelech má u kredence, vysoké je inteligence,
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

G My D dog is Emi D dog D number one yeah G ...

Nechvátej, osude — Hradištan

capo 0

A^{mi} Nechvátej osude ^{D_{mi}} člověk ti nestací
 G^vždyt' ještě nesplatil ^{A^{mi}} co srdci dluží
 A^{mi} tvá kola osude ^{D_{mi}} rychle se otáčí
 G^kolena měknou a ^{A^{mi}} dech se nám úží
 G^C Nechvátej osude ^{D_{mi}} chci vidět svítání
 B^{je} mnoho semínek ^E zasetých v zemi
 F^{chci} znovu nabírat ^{D_{mi}} dětské sny do dlaní
 B^{slyšet} svou písničku ^E znít mezi všemi

A-D_{mi}-A-D_{mi}

E-FisMi-E-A

A-D_{mi}-A-D_{mi}...

R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe
 A^z vinice lásky pár ^{H_{mi}} hroznů si ^E dej
 A^{na} vratkých cestách pak ^Dopři se o nebe
 A^dojdeš kam souzeno ^{H_{mi}} děj se co ^E děj
 D^Nemysli na osud ^Anezoufej člověče
 H_{mi}^radost a naději ^Edál v duši měj
 D^obejmi šanci žít ^Adřív než ti uteče
 H_{mi}^dojdeš kam souzeno ^Eděj se co děj

A-D_{mi}-A-D_{mi}...

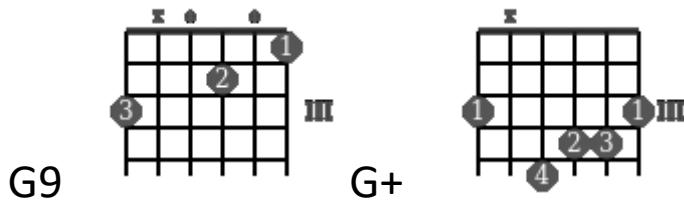
A^{mi} Nechvátej osude ^{D_{mi}} ještě jsem nenašel
 G^penízek jistoty ^{A^{mi}} na stránkách knih
 A^{mi} bojím se že minu ^{D_{mi}} to co bych potkat
 měl
 G^když štěstí v hrsti mám ^{A^{mi}} taje jak sníh
 C^Nechvátej osude ^{D_{mi}} než člověk vyzpívá
 B^úsměv i zármutky ^Eze všech tvých not
 F^zjistí že dech mu už ^{D_{mi}} na další nezbývá
 B^protančil podrážky ^Eposledních bot
 R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe...
 D^Nemysli na osud ^Anezoufej člověče...

A^{mi} Nechvátej osude, ^{D_{mi}} svět jsou jen
 obrázky
 G^které si maluje ^{A^{mi}} každičký z nás
 A^{mi} každý den zbývají ^{D_{mi}} z vět jenom
 otázky
 G^odopověď zná jenom ^{A^{mi}} starý klaun Čas
 G^C Nechvátej osude ^{D_{mi}} člověk ti nestací
 B^vždyt' ještě nesplatil ^Eco srdci dluží
 F^ttvá kola osude ^{D_{mi}} rychle se otáčí
 B^kolena měknou a ^Edech se nám úží

R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe...

A-D_{mi}-A...

Nebe na zemi — V + W + J

^CNa Nirvanu, na Olymp, na ^{A_{mi}}nebe nevě^{D₇}řím,
^{G₇}když mě někdo pomlouvá, ^Cvždycky ^{D₇}láte^{G₇}řím.
^CNestojím o nekonečno s ^{A_{mi}}hvězdami ^{D₇}všemi,
^{E₇}stačí mi pár ^{H₇}krásných let ^{E₇}někde na ze^Gmi.

^{G+}Když já ^Cvám ^{G+}poví^Cdám, ^{G+}že je ^Cnebe ^{G+}na ze^Cmi,
pravdu ^{D₇}mám, věřte mi,
za ^{G₇}život ^{G_{9/C}}život ^{G₇}dám, i ^{G_{9/C}}když ^{G₇}nerad ^{G_{9/C}}umí-^{G₇}rám
^{G+}nejsem ^Csám ^{G+}věřte ^Cmi.

Pro ^{C₇}toho, ^{E_{mi7}}kdo chce ^{C₇}žít, je na ^Fsvětě pl^{C₇}no ^Fkrás
a z těch ^{A₇}krás nebe mít záleží ^{D₇}jenom na ^{G₇}vás.

^{G+}Jen od ^Cvás, ^{G+}věřte ^Cmi, ^{G+}záleží ^Ckdy ^{C₇}přijde ^{A₇}čas,
kdy pro ^{D₇}nás začne ^{G₇}nebe ^{G_{9/C}}na ze^Cmi.

O písničce — Karel Plíhal

capo 5

Přišla ^Gna svět jednou k ránu za po^Dmoci
dvou-tří sklenek,
sešit m^Eísto povijanu, sací p^Dapír místo
pl^Fenek,
žádné vr^Goucí blahopřání, ž^Dádné slzy dojetí,
tak se p^Emi'šeň narod^Cila a usn^Dula vzápět^Gí.

Vyspala se do růžova, potom básník s něhou
táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil
šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla
si
na svět, který mění masku stejně jako
počasí.

Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštěkala na
mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po
bradách.

Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích
zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v
rozhlasu.

Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť
stále menší,

musí býti oploceny, opatřeny zámkem
zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.

Chybovat, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám
neoplotí,
k tomu všichni dřív či později ještě rádi
dospějí.

Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chudérka se zimou chvěla cestou na sál
operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec,
vůbec nic.

Vyhnnali ji pětkrát denně zase řádit jako
štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní
Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.

A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-
tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších
dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár
koleček,
/: básníkovi dobře platí, postavil si domeček.
:/

Odyssea — Jaromír Nohavica

capo 0

^GNa pobře^Cží ohně ^Ghoří,
pr^Coplul jsem už s^Fedm moří,
n^{Ami}a cestách mě chr^Fánil Ze^Cus,
vracím se jak ^GOdysse^Cus.

Na těle mám nejeden šram,
vyplul jsem a nevěděl kam,
chleba jedl a vodu pil,
s obry jsem se udatně bil.

Devětkrát jsme ztroskotali,
deset bouří překonali
obepluli světa kouty
porvali se s lidožrouty

V Ostravě nám dali na frak,
utekli jsme jenom tak-tak,
Karel zůstal nahý a bos,
Pepíkovi rozbili nos.

(Někdy) bylo hůře a někdy snáz,
(ale) hlasy Sirén nesvedly nás,
(a když) vítr hnal nás do záhuby,
zpívali jsme z podpalubí.

A když se nám ulomil kýl,
když jen jeden stožár nám zbyl,
(nahlas) předčítal jsem klukům z
knížky
(Staré) řecké báje od Petišky.

(Neboť) tam to všechno
vypsáno jest,
jak se muži vracejí z cest,
orvaní a bez knoflíků,
banda věčných námořníků.
(Jsme) orvaní a bez knoflíků,
(prostě) banda věčných
námořníků.

Osmá barva duhy — Jaromír Nohavica

capo 0

Ch^{Ami}ladná jsou ^Gdubnová ^{Ami}rána^G,
Amiⁱze slunce je ^Gvidět jenom ^Ckou^{E7}sek,
Amiⁱve flašce ^God Cin^{Ami}zana^G Amiⁱúhoři, ^Gúhoři ^{Ami}třou se.

R: D^{Dmi}Všichni moji ^{Ami}známí teď
F^Fspí, D^{Dmi}spí, E^{E7}spí doma s manželkami,
D^{Dmi}zůstali jsme ^{Ami}sami – E^{E7}já a ^{Ami}já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
D^{Dmi}černá je barva, kterou E^{E7}mám teď nejradě^{Ami}j',
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
D^{Dmi}a našel vody, vody, E^{E7}vody, vody, vody haba^{Ami}děj.

Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraděj',
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
D^{Dmi}a nacházíme vody, F^Fvody, vody, vody, vody, Amiⁱvody, vody,
D^{Dmi}vody, vody, E^{E7}vody, vody, Amiⁱvody, vody,
D^{Dmi}vody, vody, E^{E7}vody haba^{Ami}děj.

Open Road — Roo Panes

Intro: | **G C Em D** |x2

^GOpen ^Croad, ^{Em}no one stopped ^Dyou from trying,
^GTo lose your ^Cload, ^{Em}to find your ^Dsilver lining.
^GYou left my ^Cside, ^{Em}cos mother let you ^Drun and hide,
And^G even from a^Cfar I hear you ^{Em}cry-^Ding.

R: Let me ^Cout of this ^Gcage, before I ^{Em}swell up with ^Drage,
Let me ^Csing to old ^Gage before I'm ^{Em}done.^D
Let me ^Cshout to the ^Gskies that I'm ^{Em}too young to ^Ddie,
And that ^Cfate will never ^Gstop me from ^{Em}try-^Ding.

| **G C Em D** |x2

^GFinally ^Cfound, ^{Em}the dreaming lived those ^Dties unbound.
That ^Gquest for ^Cpeace, that ^{Em}hopeless search for ^Dsweet release.
You've ^Gfound your ^Cfeet, ^{Em}but now they only ^Drun to meet.
A ^Ghope that's hanging ^Cloosely whilst your ^{Em}cry-^Ding.

R:

| **C G Em D** |x2

^GOpen ^Croad, ^{Em}you will only ^Dlead back home.
'Cause ^Gyou stole the ^Cheart, but ^{Em}your heart is ^Dstill alone, so
Just ^Gtake your ^Ctime, ^{Em}cause mother let you ^Drun and hide.
The ^Gwisdom knows the ^Ceyes through which you're ^{Em}cry-^Ding

R:

| **G C Em D** |x2

Piráti — Zuzana Navarová

A^{mi} Hubená noc *D^{mi}* přisedla si *A^{mi}* s
otrá*E* veným *A^{mi}* víнем
A^{mi} Bledá holka *D^{mi}* přikryla tmu
G černým *C* baldachýnem
E Divá jízda na Parnasu
A^{mi} holka z oka loví řasu
D^{mi} Ještě chvíli slyším basu
C purpurovým *E* stínem

A^{mi} Hubená noc *D^{mi}* přisedla si, *A^{mi}*
pobav*E* eně zv*A^{mi}* adla
A^{mi} Bledá holka *D^{mi}* přikryla tmu, *G*
koukla *C* do zrcadla
E Zablýsklo se nad Parnasem
A^{mi} marně hodil básník lasem
D^{mi} Drobná píseň tenkým hlasem
C zachřadla, *E* až chřadla

E Kde jste mí kumpáni
nahořklých *A^{mi}* nocí
kde jste mí *D^{mi}* piráti
G houpu se *C* v bocích
D^{mi} Kde jste mé přízraky
G pobledlých *C* svic
D^{mi} Vezte mě tramvaje
E do Voko*A^{mi}* vic

Hubená noc přisedla si s otráveným
víнем
Bledá holka přikryla tmu černým
baldachýnem

Ztratila se v nočním dešti
moje tramvaj, vem ji neště i
básník ten jak Tokaj z Pešti
koktal na mě svý: nem...

Nem tudom... Piráti
na hořklých nocí
Kde jste mí kumpáni
houpu se v bocích
/: Kde jste mé přízraky
Pobledlých svic
Vezte mě tramvaje
do Vokovic :/

Hubená noc přisedla si, pobaveně
zvadla
Bledá holka přikryla tmu, koukla do
zrcadla
Divá jízda na Parnasu
moje tramvaj mění trasu
Ještě chvíli slyším basu
Zachřadla, až chřadla

Kde jste mí piráti
na hořklých nocí
Kde jste mí kumpáni
V tichnoucích krocích
Zdravím vás přízraky
a pak už nic
jenom ty tramvaje
do Vokovic

Pískající cikán — Spirituál kvintet

1. ^CDívka ^{Dmi}loudá se ^{Emi}vinicí ^{Dmi},
^Ctam, kde ^{Dmi}zídka je ^{Emi}nízk^{Dmi}á,
^Ctam, kde ^{Dmi}stráň končí ^{Emi}vonící, ^F
tam ^Cpísničku někdo ^Cpí^Fsk^Gá.

2. Ohlédne se a „Propána!“, v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
„Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“

5. Ted' smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská.“

6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štítka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská...

Převez mě, příteli — Jaromír Nohavica

capo 0

^CPřevez mě příteli na druhý břeh
Na první schůdek mě vysoupit nech
^{H^{Dmi}}m.. ^GNa první schůdek ^Cz dola

Jen malou chvíli a poplujem zpět
Chtěl bych se podívat na tamten svět
Hm.. Kdo mě volá?

Nalož mě příteli na vratký prám
Všechno co žadáš, všechno ti dám
Hm.. Samota zlá je

Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón
Tmou nesl se akordeon
Hm.. Vím kdo mi hraje

Láska i smrt jsou jen okamžiky
Polibky krásné Euridiky
Hm.. Motýli v letu

Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
Hm.. Tam do těch světů

Přítel — Jaromír Nohavica

capo 0

Jestlipak ^Gvzpomínáš si ještě na ten ^Dčas,
 táhlo nám ^Cna dvacet a slunko bylo v^Dnás,
^{Ami}vrabci nám jedli z ruky,
^Cživot šel bez záruky,
^Gale taky bez příkras^D.

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
 zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
 a všechna tajná přání
 plnila se na počkání, anebo rovnou hned.

R: ^{Ami}Kam jsme se poděli
^Ckam jsme se to poděli,
^Gkde je ti ^Dkonec, můj ^{Emi}jediný příteli,
^{Ami}zmizels' mi, nevím ^Dkam,
^{Cmaj}sám, sám, ^Csám, jsem tady ^Gsám. ^{D, C, D}

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
 jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
 já, tehdy nebýt tebe tak z mých dvanácti
 žeber
 nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli přiběh' by jsi zas,
 jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
 a vlasy, vlasy kratší, já, bývali jsme mladší,
 no a co, vem to d'as!

R: Kam jsme se poděli kam jsme se to
 poděli,
 kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, Peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
 každá naše ^Cpíseň měla nejmíň třicet ^Dslok
 a my dva jako jeden ze starých reprobeden
 přes moře jak přes potok.

Tvuj děda ^Gříkal: ono se to ukli^Ddní,
 měl pravdu, ^Cpřišla potom spousta malých
^Ddní
^{Ami}a byla velká voda ^Cvzala nám, co jí kdo
 dal,
^Ga tobě i to posle^Ddní.

R: Kam jsme se poděli kam jsme se to
 poděli,
 kde je ti konec, můj bývalý příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
 jenom mi netvrd', že tě život naučil,
 člověk, to není páčka,
 kterou si, kdo chce, mačká,
 to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
 jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
 a přesto líto je mi, že už nám nad písniemi
 společné slunko nesvítí.

R: Kam jsme se poděli,kam jsme se to
 poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, jsem tady sám.

Řecký Mejdan — Jaromír Nohavica

Papapa...

„ Střádal jsem korunu ^G ke koruně

„ A zítra letím ^G do Soluně

Kašlu na všecky ty politiky „

Dostal jsem ^G chuť na tzatziki „

Chci opět špičku svého nosu

Hluboko vnořit do gyrosu

A z dálky slyšet řecké kluky

Jak hrají krásně na buzuki

Papapa...

V taverně Cyrila a Metoděje

U vína rozeberem co se děje

Svedem to na papaláše

Ať už naše nebo vaše od Atén až do Aše

Po páté láhvi Metaxy

Pak zavoláme si taxi

Na pláži bude mejdan jako bejk

Řek Zorba a Josef Švejk

Papapa...

Salome — Karel Kryl

^{A_{mi}}Něžná i proradná, ^Ckrutá i bezradná

^GPlamen i červánek, d'ábel i beránek

^ECukr i sůl

U vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků

Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

Království půl

^{A_{mi}}Salo^Eme, ^{A_{mi}}noc už je na sklonku

^CSalome, podobnás úponku

^GPodobna kytaře pro svého vladaře

^ESalome, tančíš

Salome, stáli už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la ^{A_{mi}, C, F, E, A_{mi}, C, E}

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všechno lze použít

Pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse

Nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopíjí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Špína — Karel Plíhal

1. Špína je ^Cvelmi ^Grelativní ^Cpojem,
někdo je č^{Emi}istej, i když p^{Ami}áchne třeba hn^Gojem.
Někomu n^{Dmi}epomůžou mejdla ani l^{Ami}ouhy,
k^Fam sáhne, vš^Cude dělá č^Gerný šmouh ^Cy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vystroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
/: a každej každýmu zas ruku podá. :/

Trofeje — Traband

capo 0
 F Z medvěda C zuby
 G šupiny A^{mi} z ryby
 F z jelena C parohy
 G ze slona A^{mi} kost
 F kdejakou C trofej
 G na stěnu A^{mi} přibít
 F hledáme C příleží E tost

F Ze zlata C šutr
 G a titul A^{mi} JUDr.
 F nejlepší C pudr
 G z Kolumbi A^{mi} e
 F když v kapse C chrastí
 G jsou veškeré A^{mi} slasti
 F na dosah C tomu
 G kdo mazaný D^{mi} je

F Z Harvardu C diplom
 G z Davisu A^{mi} pohár
 F z Indie C tygra
 G s velkou tla A^{mi} mou
 F na hrud' za C zásluhy
 G medaili A^{mi} zlatou
 F v rámečku C fotečku s
 G Dalajla D^{mi} mou

2x R:
 F Kde je ta C ryba
 G kočka ji A^{mi} snědla
 F kde je ta C kočka
 a G kde je ten A^{mi} les
 F kde jsou ti C voli
 a G kde jsou ti A^{mi} páni
 F sere pes - žere rez - nahoře bez!

2x R: A^{mi} NĚCO! ---, MI TU! ---,
 STÁLE! ---, CHYBÍ! ---

F S Madonou C v posteli
 G s Elvisem v A^{mi} posteli
 F s Helenou C raději G na pohov A^{mi} ku
 F za moje C výkony
 G jistě mi na A^{mi} dělí
 F Oscara, C Anděla, G Nobelov D^{mi} ku

F Z medvěda C sílu
 G a k tomu psí A^{mi} víru
 F z vlaštovky C odvahu
 G z opice A^{mi} smích
 F Kdybych měl C cokoliv G ve
 ves A^{mi} míru
 F s trofejí C drahocen E ných

2x: C Bez lásky E^{mi} nejsem F nic
 C Bez lásky G nejsem C nic.

2x R:

Tulácký ráno — Nedvědi

capo 4

^Emi Posvátný je mi každý ráno,
^Hmi když ze sna budí šumící ^Emi les
a když se zvedám s písničkou známou
^Hmi a přezky chřestí o skalnatou ^Emi mez.

R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,
^Cza chvíli půjdem ^Dtoulat se ^Gdál,
^Emi a vodou z říčky oheň se zháší,
^Ctak zase půjdem ^Dtoulat se ^Emi dál.

Posvátný je mi každý večer
když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jaký chcem svět.

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříků sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Vstávej, holka — Karel Plíhal

1. Vs^Ctávej, holka, ^{Dmi7}bude
^{Emi7}ráno
k^{Dmi7}alný jako M^Getuj^Ce.
Zahraju ti n^{Dmi7}a piá^{Emi7}no,
j^{Dmi7}en co zjistím, kd^Ge tu j^Ce.
J^{Ami}edno stojí t^{Dmi}amhle v
k^{Ami}outě
b^Gez pedálů, b^{D7}ez kláv^{G7}es.
V t^Comhle jednou
p^{Dmi7}ovezo^{Emi7}u tě
f^{Dmi7}unebráci př^Ges náv^Ces.

2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
„Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry.“
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvilky
ve studený garsónce.

3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s
flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.

4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Vzpomínky — Karel Plíhal

V^Flastní krví slunce kreslí ^{Cmi}na skla oken krajinky,
^{Dmi}odevšad se na zem snesly ^Cutahané vzpomínky,
Fotvíram jim do předsíně, z^{Cmi}ouvají si botičky,
hn^{Dmi}ed se ženou do kuchyně n^Ca slaninu s vajíčky.

R: Každá ^{Dmi}má jméno ^Bholky, se kte^Crou jsem někdy
c^Fhodil,
každá zn^{Dmi}á všechna př^Bání, co jsem z^Ca ta léta m^Fěl,
každá v^{Dmi}í, kdy jsem p^Bomáhal a kd^Cy jsem zase šk^Fodil,
každá z n^{Dmi}ich je tou l^Báskou s velkým ^CEL.

2. Než se nají, tak jím stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídат,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

R:

Wings — Birdy

capo 3

^CSunlight comes creeping in
Illuminates our skin

^{Emi}We watch the day go by
Stories of all we did
^FIt made me think of you
It made me think of you^C

^CUnder a trillion stars
We danced on top of cars
^{Emi}Took pictures of the stage
So far from where we are
^FThey made me think of you
They made me think of you^C

R: ^{Emi}Oh, ^{Ami}lights go down
In the moment we're ^Flost
and found
And I just wanna be ^Cby your
side
If these wings could ^Gfly
For the rest of our ^Clives

I'm in a foreign state

My thoughts, they slip away
My words are leaving me
They caught an aeroplane
Because I thought of you
Just from the thought of you

R: Oh, lights go down
In the moment we're lost
and found
And I just wanna be by your
side
If these wings could fly

Oh, ^{Ami}damn these walls
In the moment we're ^Ften
feet tall
And how you told me a^Cfter
it all
We'd remember to ^Gnight
For the rest of our ^Clives...